II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2018/188

af 21. november 2017

om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 1394/2014 om fastsættelse af en udsmidsplan for visse pelagiske fiskerier i de sydvestlige farvande

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF ([1]), særlig artikel 15, stk. 6, og artikel 18, stk. 1 og 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Målet med forordning (EU) nr. 1380/2013 er gradvis at eliminere udsmid i alt EU-fiskeri, ved at der indføres en landingsforpligtelse for fangster af arter, der er omfattet af fangstbegrænsninger.

(2) Ved artikel 15, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1380/2013 tillægges Kommissionen beføjelse til ved delegerede retsakter at vedtage udsmidsplaner for en periode på højst tre år, som kan forlænges én gang, på grundlag af fælles henstillinger, som de berørte medlemsstaterne udarbejder i samråd med de relevante rådgivende råd.

(3) Ved Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1394/2014 ([2]) er der fastsat en udsmidsplan for visse pelagiske fiskerier i de sydvestlige farvande med det formål at lette gennemførelsen af landingsforpligtelsen ved hjælp af visse fleksibilitetsmekanismer.

(4) Som krævet i henhold til artikel 15, stk. 5, litra c), nr. ii), indeholder udsmidsplanen bl.a. visse undtagelser fra forpligtelsen til at lande alle fangster, som er begrundet i de uforholdsmæssigt høje omkostninger, der er forbundet med håndtering af uønskede fangster; undtagelserne gælder for de redskaber, hvor mængden af uønskede fangster pr. redskab ikke udgør mere end en vis procentdel af de samlede årlige fangster, der tages med det pågældende redskab (de minimis-undtagelser).

(5) Ifølge artikel 5 i delegeret forordning (EU) nr. 1394/2014 udløber udsmidsplanen den 31. december 2017.

(6) Belgien, Frankrig, Nederlandene, Portugal og Spanien har en direkte interesse i spørgsmål vedrørende fiskeriforvaltning i de sydvestlige farvande. Efter høring af Det Rådgivende Råd for de Sydvestlige Farvande og Det Rådgivende Råd for Pelagiske Bestande forelagde disse medlemsstater den 2. juni 2017 en fælles henstilling for Kommissionen.

(7) Det foreslås i den fælles henstilling, at de de minimis-undtagelser, der er fastsat i udsmidsplanen, videreføres med følgende niveauer for udsmid:

— op til højst 6 % i 2018 og 5 % i 2019 og 2020 af de samlede årlige fangster af blåhvilling, der tages i pelagisk trawlfiskeri til industriformål i ICES-underområde VIII

([1]) EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22.
([2]) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1394/2014 af 20. oktober 2014 om fastsættelse af en udsmidsplan for visse pelagiske fiskerier i de sydvestlige farvande (EUT L 370 af 30.12.2014, s. 31).

— op til højst 6 % i 2018 og 5 % i 2019 og 2020 af de samlede årlige fangster af hvid tun, der tages i fiskeriet efter store pelagiske arter med pelagiske partrawlere i ICES-underområde VIII

— op til højst 4 % i 2018, 2019 og 2020 af de samlede årlige fangster af ansjos, almindelig makrel og hestemakrel, der tages i pelagisk trawlfiskeri i ICES-underområde VIII

— op til højst 4 % i 2018, 2019 og 2020 af de samlede årlige fangster af hestemakrel, blå hestemakrel og almindelig makrel og 1 % i 2018, 2019 og 2020 af de samlede årlige fangster af ansjos, der tages i notfiskeriet i ICES-underområde VIII, IX, X og CECAF-afsnit 34.1.1, 34.1.2 og 34.2.0.

(8) Som begrundelse for de minimis-undtagelserne forelagde medlemsstaterne dokumentation for de uforholdsmæssigt høje omkostninger, der er forbundet med håndteringen af uønskede fangster i de pågældende typer fiskeri. Dokumentationen blev gennemgået af ekspertgruppen under Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF), som konkluderede, at de fælles henstillinger indeholdt velbegrundede argumenter for de uforholdsmæssigt høje omkostninger, der er forbundet med håndteringen af uønskede fangster, idet disse argumenter i nogle tilfælde var understøttet af en kvalitativ vurdering af omkostningerne. I lyset af ovenstående og eftersom der ikke foreligger videnskabelige oplysninger, der viser det modsatte, bør de minimis-undtagelserne forlænges i overensstemmelse med de procentsatser, der er foreslået i den fælles henstilling, dvs. på niveauer, der ikke overstiger dem, der er tilladt i henhold til artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013.

(9) I artikel 2 og 4 i delegeret forordning (EU) nr. 1394/2014 er der henholdsvis fastsat undtagelser begrundet i en høj overlevelsesrate for fangster af ansjos, hestemakrel, blå hestemakrel og almindelig makrel, der tages i ikkeindustrielt notfiskeri, henholdsvis en bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse for ansjos. Disse foranstaltninger blev vurderet positivt af STECF i 2014. Den dokumentation, der lå til grund for STECF's vurdering, er efter Kommissionens mening fortsat gyldig for de næste tre år. Disse foranstaltninger bør derfor fortsat anvendes indtil 2020.

(10) Delegeret forordning (EU) nr. 1394/2014 bør derfor ændres.

(11) Eftersom foranstaltningerne i nærværende forordning har en direkte indvirkning på de økonomiske aktiviteter i forbindelse med og planlægningen af EU-fartøjernes fangstsæson, bør den træde i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen. Eftersom den udsmidsplan, der er fastsat ved delegeret forordning (EU) nr. 1394/2014, udløber den 31. december 2017, bør nærværende forordning finde anvendelse fra den 1. januar 2018 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I delegeret forordning (EU) nr. 1394/2014 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3 affattes således:

»*Artikel 3*

De minimis-undtagelser

Uanset artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 er det tilladt at smide følgende mængder ud:

a) op til højst 6 % i 2018 og 5 % i 2019 og 2020 af de samlede årlige fangster af blåhvilling, der tages med flydetrawl (OTM) i det pelagiske trawlfiskeri efter blåhvilling til industriformål i ICES-underområde VIII med henblik på forarbejdning om bord til råvare til fremstilling af surimi

b) op til højst 6 % i 2018 og 5 % i 2019 og 2020 af de samlede årlige fangster af hvid tun, der tages med parflydetrawl (PTM) i fiskeriet efter store pelagiske arter med hvid tun som målart i ICES-underområde VIII

c) op til højst 4 % i 2018, 2019 og 2020 af de samlede årlige fangster af ansjos, almindelig makrel og hestemakrel, der tages med flydetrawl (OTM) i det pelagiske trawlfiskeri efter ansjos, almindelig makrel og hestemakrel i ICES-underområde VIII

d) op til højst 4 % i 2018, 2019 og 2020 af de samlede årlige fangster af hestemakrel, blå hestemakrel og almindelig makrel og 1 % i 2018, 2019 og 2020 af de samlede årlige fangster af ansjos, der tages i notfiskeriet (PS) efter hestemakrel, blå hestemakrel, almindelig makrel og ansjos i ICES-underområde VIII, IX, X og CECAF-afsnit 34.1.1, 34.1.2 og 34.2.0.«

2) Artikel 5, stk. 2, affattes således:

»Den anvendes fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2020.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2018.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. november 2017.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand